

PATRIMONIUL CULTURAL- ISTORIC, NATURAL AL ORAȘULUI TÎRGU NEAMȚ



MUZEUL - CETATEA NEAMȚ

Date de contact:

Adresa: Tîrgu Neamț, Aleea Cetății nr.1
Tel. 004 0733.981.798; 004 0733.981.814

Situată în orașul Tîrgu Neamț, Cetatea Neamț face parte din categoria monumentelor medievale de valoare excepțională din România. Apariția și existența sa sunt strâns legate de istoria locului, a cărei vechime coboară cu mai bine de șapte milenii în negura timpului.

În microregiunea în care se situează Cetatea Neamț, atât de generoasă din punctul de vedere al condițiilor de mediu natural, se găsesc un număr de peste 100 de situri arheologice și obiective de arhitectură care corespund tuturor epocilor și culturilor atestate în estul țării noastre, pe locul Cetății Neamț au fost descoperite prezente ale comunității epocii bronzului tracic (cca. 1800-1100 d.H.).

Obiectivul istoric Cetatea Neamț reprezintă împreună cu Cetatea de Scaun a Sucevei, fortificația cea mai bine păstrată din Moldova, ca exemplu al concepției strategice de la sfârșitul secolului al XIV-lea, dar și al sistemului unitar de apărare a Țării, ce a fost desăvârșit în timpul domniei lui Ștefan cel Mare.

Construcție militară destinată apărării - Cetatea-Neamț a fost ridicată la sfârșitul secolului al XIV – lea, de către Petru I Mușat (1374-1391), în două etape. Prima etapă s-a concretizat prin ridicarea unui fort central, cu fundația construită în trepte, pe care s-au ridicat ziduri groase și înalte prevăzute cu creneluri și turnuri de apărare pe colțuri, în exteriorul cetății zidurile fiind susținute de 15 contraforturi, în timp ce în interiorul ei existau ziduri de incintă care măreau rezistența zidurilor exterioare, cu o curtea interioară în care a fost construită o fântână ce ajungea la pânza freatică.

A doua etapă de construcție a cetății a fost realizată în timpul domniei lui Ștefan cel Mare, când acesta adaugă, la construcția inițială, curtea exterioară și o nouă centură de ziduri formată din patru bastioane semicirculare înălțate pe zidurile vechiului fort, care să poată rezista unei artilerii de asediu. În jurul cetății a fost săpat un nou șanț de apărare, peste care s-a construit un pod arcuit, sprijinit pe piloni de piatră, care asigura intrarea în cetate prin poarta centrală și care se închidea cu o punte în cumpănă, ce se ridica cu ajutorul lanțurilor. În aceeași perioadă au fost construite corpurile de clădiri, din curtea interioară, care cuprindeau case domnești pe o latură, locuințe ale domnitorului pe altă latură, biserica, magazii pentru hrană și muniție, cu locuințe și ateliere pentru meșteșugari.



În veacurile ce au urmat, Cetatea va continua să joace un rol important în sistemul defensiv al Moldovei, ea va fi transformată, pe rând, în garnizoană militară, loc de refugiu pentru familia și averea domnitorului. În timpul domniei lui Vasile Lupu (1634 – 1653, în interiorul Cetății, a fost construit un schit sub ascultarea

Mănăstirii Secu, având rolul de a înșela vigilența turcilor. În anul 1716, domnitorul Mihail Racoviță, face câteva încercări de consolidare a cetății, însă după doi ani, turcii decid să o dărâme.



Destinul Cetății Neamț de a fi distrusă de trecerea timpului, sau de localnici, va fi oprit începând cu secolul al XIX-lea când există preocupări pentru conservarea monumentelor istorice, astfel că, în anul 1834, "Departamentul pricinilor dinlăuntru Moldovei" va interzice luarea pietrei din cetate, în anul 1866 Cetatea Neamțului este declarată monument istoric. Între anii 1939 - 1942 și 1953 - 1954, au fost efectuate săpături și cercetări arheologice, iar în perioada anilor 1962 - 1970, cetatea este consolidată și restaurată parțial pentru a fi inclusă în circuitul turistic.

Din anul 1991, monumentul Cetatea Neamț este nominalizat în Lista Monumentelor Istorice, obiectivul făcând parte din grupa de monumente de categoria A, în Legea nr.5/06.03.2000 privind PATN, fiind cuprins la secțiunea III - zone protejate, anexa III. În cadrul programului UNESCO, de restaurare și de renovare a monumentelor istorice din anul 1992, au fost executate lucrări de consolidare a zidurilor.

În anul 2007, monumentul medieval Cetatea Neamț, intră într-un program de reabilitare, realizat după planurile originale ale construcției, proiect realizat cu finanțare europeană, inițiatorul proiectului fiind Consiliul Județean Neamț, în parteneriat cu Complexul Muzeal al Județului Neamț și Primăria orașului Tîrgu Neamț.



MUZEUL MEMORIAL ION CREANGĂ

Date de contact:

Adresa: Humulești, Tîrgu Neamț, str. Ion Creangă nr. 8,

Tel. 004 0233 790 620

Construită în 1830 de către Petrea Ciubotariul, bunicul marelui povestitor, casa în care s-a născut și a copilărit Ion Creangă a fost amenajată ca muzeu în anul 1951. Devenită unul dintre cele mai vizitate muzee memoriale, aceasta reprezintă, dincolo de semnificația sa istorico-literară și sentimentală, un produs cert al arhitecturii populare specifice perioadei și ariei etno-culturale în care se încadrează.

Sub acoperișul larg de draniță, pereții durați din bârne groase peste care s-a așternut un strat de lutuală, delimitează o singură încăpere cu ferestre înguste și o tindă unde abia puteai să te învârți. Intrarea scundă este adăpostită de ploile repezi printr-o prispă lată de câteva palme, iar în spatele casei un acoperământ de

scânduri cu pantă repede protejează mai multe obiecte gospodărești și unelte agricole cu certă valoare etnografică.

Exponatele prezentate sunt caracterizate de simplitatea, bunul simț și modestia proprie țaranului moldovean, generând un puternic sentiment de pioșenie, nu numai pentru ceea ce reprezintă ele față de amintirea lui Ion Creangă, ci pentru că ele sunt mărturii autentice ale tradiției populare a locuitorilor din această parte a țării.



CASA MEMORIALĂ "VERONICA MICLE"

Date de contact:

Adresa: Tîrgu Neamț, str. Ștefan cel Mare nr.33

Tel. 004 0233 662 594

Nu departe de Cetatea Neamț, în vechiul centru al orașului, Casa Veronica Micle constituie o prețioasă relicvă a veacului trecut, ce împletește imaginile vechii așezări cu amintirea mereu vie a aceleia care, prin dragoste și suferință, și-a înscris pentru totdeauna numele alături de cel al lui Mihai Eminescu.

Construită în prima jumătate a secolului al XIX-lea din lemn și cărămidă, în cel mai autentic stil românesc, cu tindă și trei încăperi la stradă, casa a fost lăsată în posesia poetei Veronica Micle ca zestre și moștenire de la părinții săi. În anul 1886 casa este donată Mănăstirii Văratec, fiind folosită de maicile care primeau îngrijire la Spitalul din Tîrgu Neamț.

După ce a trecut prin mâinile mai multor proprietari, imobilul a fost declarat monument istoric, la inițiativa lui Constantin Mătasă, iar din 1982 a intrat în administrarea Complexului Muzeal Județean Neamț. Este refăcută după planul original și amenajată ca muzeu memorial, fiind deschisă publicului începând cu anul 1984. În 1998 este amplasat un bust al poetei, realizat din bronz de către sculptorul Popa Damian-Ioan. Expoziția permanentă existentă aici prezintă momente din viața și creația poetei Veronica Micle (fotocopii, manuscrise, cărți, obiecte personale care au aparținut poetei etc.).



MUZEUL DE ISTORIE ȘI ETNOGRAFIE - ȘCOALA DOMNEASCĂ

Date de contact:

Adresa: Tîrgu Neamț, str. Ștefan cel Mare nr.37

Tel. 004 0233 790 594

În preajma Casei Memoriale Veronica Micle, străjuită de "plopul fără soț", se ridică Școala Domnească, edificiu masiv, cu ziduri groase și șase încăperi dispuse simetric pe două nivele. "Școala publică" de la Tîrgu Neamț a fost inaugurată la 16 octombrie 1852 prin

strădaniile starețului Neonil, care avea sub ascultare mănăstirile [Secu](#) și [Neamț](#), cu ajutorul domnitorului Grigore Alexandru Ghica.

Școala și-a început cursurile la 1 iunie 1853, "în limba patriei", sub denumirea Școala nr. 1 de băieți. Printre elevii săi s-au numărat marele povestitor Ion Creangă, filozoful Vasile Conta, Al.Lambrior și Nicolae Munteanu, devenit ulterior - sub numele de Nicodim Munteanu - patriarhul Bisericii Ortodoxe Române, iar dascălii Isaia Teodorescu (Popa Duhu), Grigore Conta și Gheorghe Cosmovici s-au afirmat ca adevărați precursori ai pedagogiei moderne românești. În prezent, aici s-a organizat [Muzeul orășenesc](#), ce reconstituie evoluția meșteșugurilor tradiționale din această zonă și din întregul județ.



MONUMENTUL VÎNĂTORILOR DE MUNTE

(Culmea Pleșului)

Monumentul Vânătorilor de Munte(memorial) din Tîrgu Neamț este dedicat corpului de Vânători de Munte ai Armatei Române și eroilor Primului Război Mondial. Monumentul amplasat la Tîrgu Neamț este situat în partea de nord-est a orașului, pe terasa creată în mod artificial în anul 1936, pe Culmea Pleșului. Aflată la o altitudine de 491 de metri, cu aproape 100 de metri deasupra orașului, construcția poate fi remarcată cu ușurință de la depărtare.

Orașul a fost ales pentru construcția acestui edificiu datorită faptului că aici, în 1916-1917, a fost fondat primul corp de Vânători de Munte de către regele Carol al II-lea, corp de armată condus de generalul Virgil Bădulescu, maior la acea vreme. Acesta a fost cel care a instruit și pregătit, la Tîrgu Neamț, primul batalion de vânători de munte, cu ajutorul a 28 ofițeri din cadrul corpului de armată al vânătorilor de munte. Batalionul vânătorilor de munte instruiți la Tîrgu Neamț a fost decorat cu distincția "Crucea Mihai Viteazul".



Monumentul - mausoleu a fost construit la propunerea Societății "Cultul eroilor", cu sprijinul "Comitetului de inițiativă al vânătorilor de munte", cu sediul în București și a fost inaugurat la 29 iunie 1939, în cadrul unei ceremonii solemne la care a participat regele Carol al II-lea, prim-ministrul Armand Călinescu, precum și numeroși generali, ofițeri superiori ai corpului de armată al vânătorilor de munte și oficialități ale județului Neamț.

Monumentul realizat de arhitectul Theodor Burca este atât monument cât și mausoleu. Este definit monument, deoarece reprezintă o operă arhitecturală de artă de mari proporții, destinată să comemoreze jertfele de glorie și de eroism ale neamului, din Primul Război Mondial. Este și mausoleu, deoarece aici sunt înhumați, în cripta de la baza monumentului, eroii vânători de munte căzuți pe frontul de luptă în Războiul de Reîntregire a Neamului.



Lucrarea are un soclu cu înălțimea de 16 metri, care sugerează prin forma sa un foișor de observator. Pe laturi sunt trei plăci de marmură: una amintește data de 27 iulie 1917, când vânătorii de munte au plecat pe linia frontului; o placă mare cuprinde numele celor 72 "vânători de munte căzuți pe câmpul de onoare", și a treia cuprinde textul dedicat dezvelirii monumentului. Pe soclu mai sunt două basoreliefuli, realizate în bronz tot de către Theodor Burca. Unul prezintă o femeie înaripată, care simbolizează România. Este îmbrăcată în haine de roman, cu o spadă la șold și face un salt de pe un vârful de munte. În mâna stângă ține stema României sprijinită pe umăr, iar în mâna dreaptă întinsă are o cunună de lauri.

Al doilea basorelief prezintă militari români avântându-se în luptă. Pe o treaptă superioară a soclului se află un vultur ce-și ia zborul către vest, direcția ostașilor primului batalion de vânători de munte porniți spre frontul de luptă. În partea de nord, apare la suprafață cripta mausoleului, sub forma unui mormânt, cu o cruce albă pe lespedea neagră. Monumentul - mausoleu a fost renovat în 1990, în fiecare an, la data de 3 noiembrie aici este sărbătorită "Ziua vânătorilor de munte".



MONUMENTUL EROILOR

Date de contact:

Adresa: Tîrgu Neamț, str. Ștefan cel Mare nr.37

Monumentul eroilor se află situat într-un parc de 2.000 de metri pătrați, în apropierea Bisericii Sfântul Nicolae din Tîrgu Neamț. Este un monument ridicat în anul 1926 în onoarea eroilor din cartierul Țuțuieni căzuți în Marele Război pentru întregirea Neamului, din perioada 1916-1919.

Monumentul a fost construit din piatră, într-o arhitectură specifică monumentelor comemorative dintre cele două războaie mondiale din România, avea trei plăci din marmură aplicate pe fațadă și pe părțile laterale ale monumentului. Pe fațada laterală dreapta, era trecut sloganul "Eroii nu se plâng, ei se slăvesc", text înscris "Pentru slăvirea în veci a eroilor din suburbia Țuțuieni căzuți pe altarul patriei". Monumentul a fost ridicat în anul 1926, prin munca unui comitet aflat sub președinția de onoare a d-ului Colonel Fotin A ", pe fațada laterală stînga, sunt menționați "cei care au contribuit prin stăruință și donațiuni".

În anul 2013, la inițiativa autorităților locale, Monumentul Eroilor din Tîrgu Neamț a fost renovat, structura monolit a monumentului a fost placată în granit negru.

După cel de-al Doilea Război Mondial, în același perimetru al parcului a fost ridicat un monument dedicat ostașilor sovietici căzuți în luptele duse în zona localității Tîrgu Neamț, în vara anului 1944.



MONUMENT AL NATURII – STEJARUL DE LA TÎRGU NEAMȚ

Date de contact: Colegiul Național Ștefan cel Mare

Adresa: str. Ștefan cel Mare nr.67, Tîrgu Neamț

Tel. 004 0233 790 932

Simbol și obiectiv turistic al orașului, arie protejată și monument al naturii, stejarul din incinta Colegiului Național

“Ștefan cel Mare” Tîrgu Neamț se înalță falnic de mai bine de cinci secole, în ciuda schimbărilor din jurul său

CLĂDIRI ISTORICE ÎN ORAȘUL TÎRGU NEAMȚ



SPITALUL ORĂȘENESC “SFÂNTUL DIMITRIE”

Adresa: Tîrgu Neamț, str. Ștefan cel Mare, nr.35

<http://spital-tirguneamt.ro>

O întoarcere în timp în prima jumătate a sec. XIX, ne ajută să vedem necesitatea imperioasă a asigurării sănătății oamenilor, a științei de carte, a culturii, etc.

Capitolul 3, paragraful 4 din Regulamentul Organic(1832): “...obliga Mănăstirile Neamț și Secu, să ridice în Tîrgu Neamț un spital, o spițerie (farmacie) și o școală cu internat,

cu toate atenanșele trebuitoare fiecăreia din ele.” (Arhivele Statului, București; Fond Mănăstirea Neamț, Tom V - pag 397). Realizarea celor de mai sus, ar fi scutit cele două mănăstiri Neamț și Secu, de aplicarea secularizării, aflată în acea vreme în stare de proiect. Prin Regulamentul Organic se urmărea ca sănătatea, învățământul, cultura să devină instituții ale statului.

Ctitorul Spitalului, Spiteriei(farmaciei) și al Școlii Domnești din Tîrgu Neamț s-a născut la 15 august 1807(dupa alte izvoare1804), în familia logofatului Alexandru Ghica U(Alecu), protector al teatrului românesc.

La 16 oct 1852, Domnul Moldovei, Grigore Alexandru Ghica, Mitropolitul Moldovei Sofronie, staretul M-rilor Neamț și Secu Kir Neonil și foarte multă lume au inaugurat la Tîrgu Neamț Spitalul Ipșieria și Școala Domnească, împreună cu sfințirea Paraclisului Sf.Dumitru din spital.

În “Amintirea din copilărie ” Ion Creanga avea sa noteze: “Eu împreună cu alți băieții isonari ai bisericii, stau aproape de Ghica Vodă, care era de față la acea serbare, înconjurat de o mulțime de lume.

Încă de la deschidere spitalul a funcționat cu 40 de paturi. În 1860-1862, ajunsese la 80 de paturi. La 5 martie 1866, Spitalul din Tîrgu Neamț a trecut sub administrația Epitropiei Sf. Spiridon din Iași împreună cu Ospiciul de alienați de la M-rea Neamț. De la acea dată Spitalul nu a mai depins de mănăstire, evoluând alături de Casa Sf. Spiridon.

Spitalul Orășenesc “Sf. Dimitrie” Tîrgu Neamț asigură servicii medicale pentru o populație de peste 90.000, formată din locuitorii orașului Tîrgu Neamț și din comunele învecinate.

PATRIMONIUL CULTURAL RELIGIOS

Ținutul Neamțului are o tradiție religioasă de peste cinci secole, este recunoscut prin bogăția de schituri și mănăstiri a căror viață spirituală reprezintă adevărate focare de cultură ale ortodoxismului românesc.

Prima atestare a unei biserici pe teritoriul orașului Tîrgu Neamț o găsim consemnată la mijlocul secolului al XVI – lea, la data de 25 ianuarie 1599, într-un document scris în limba slavonă *“de popa Grigore cel domnesc”*, datat la Tîrgu Neamț și pe care este aplicată *“pecetea cea mare a orașului”*(Ștefan Gorovei, 1978). Biserica era din lemn, pe temelie din piatră și purta hramul Sfântului Dumitru. În anul 1847, biserica a fost demolată, pe locul ei s-a ridicat clădirea spitalului și clădirea Școlii Domnești(azi clădirea Muzeului de Istorie și Etnografie).

Spre sfârșitul secolului al XVIII – lea în orașul Tîrgu Neamț sunt construite, rând pe rând, biserici care vor satisface nevoia continuă de îmbogățire spirituală a oamenilor din această zonă.

Dintre instituțiile de cult pe care le regăsim astăzi pe teritoriul orașului Tîrgu Neamț, bisericile reprezintă un bogat patrimoniu spiritual cu o importantă valoare istorică și culturală.

- Catedrala *“Adormirea Maicii Domnului”* – ctitorită în anul 1875
- Biserica *“Sf. Haralambie”* - zidită între anii 1853-1856
- Biserica *“Sf. Gheorghe”* - zidită între anii 1800 -1808
- Biserica *“Sf. Ilie”* - zidită între anii 1837 – 1842
- Biserica *“Sf. Nicolae”* – zidită între anii 1835 – 1839
- Biserica *“Sf. Nicolae”* - din Humulești – ridicată în anul 1776
- Biserica *“Sf. Spiridon”* – zidită între anii 1933-1953
- Biserica *“Sfinții Voievozi”* – construită în anul 1837
- Capela *“Sf. Dimitrie”* ,Spitalul orașenesc – zidită în anul 1852
- Biserica *“Sfinții Voievozi”* - Humuleștii Noi, zidită în anul 1975
- Biserica *“Acoperământul Maicii Domnului”* - biserică de patrimoniu, zidită între 1828 - 1832
- Paraclisul *„Sf. Nicolae”* – muzeul Cetatea Neamț, reconstruit în anul 2009
- Biserica *“Sf.Treime”* - de rit ortodox stil vechi, ridicată între 1990 – 1998
- Biserica *“Sfinții Petru și Pavel”* – de rit romano catolic, refăcută în anul 2011
- Sinagoga Meseriașilor – de rit mozaic, construită în anul 1870



Biserica ***“ADORMIREA MAICII DOMNULUI”*** – cu hramul la data de 15 august, este cea mai veche și mai impunătoare biserică păstrată până astăzi, a fost zidită între anii 1864 - 1874 după planurile arhitectului Johan Brandel de Daggendorf, originar din Bavaria. În perioada anilor 1992 - 1996, a fost renovată, refăcându-se pictura interioară și catapeteasma cu mare rafinament artistic. Este situată în centrul orașului Tîrgu Neamț și reprezintă Catedrala orașului.



Biserica "**SF. HARALAMBIE**" - cu hramul la data de 10 februarie, a fost zidită între anii 1853-1856, cu sprijinul a mai multor oameni din parohie și cu ajutorul material dat de Mănăstirea Neamț. Catapeteasma și pictura interioară poartă semnătura lui Ionică Zugravul, deși tradiția orală vorbește de un colaborator al pictorului Nicolae Grigorescu, pe nume N. Lefteriu. Oricare ar fi fost cel care a pictat catapeteasma și pictura interioară, ea reprezintă o comoară artistică care îmbină desenul expresiv cu armonia cromatică a culorilor.



Biserica "**SF. GHEORGHE**" - cu hramul la data de 23 aprilie, este zidită între 1800 -1808 și restaurată în 1959. Catapeteasma bisericii se presupune că a fost adusă de la Schitul Vovidenia(Mănăstirea Neamț), este o operă de artă de o rară frumusețe și este semnată de Ioan Zugravul la data de 2 decembrie 1775.



Biserica "**SF. ILIE**" - cu hramul la data de 20 iulie, a fost zidită între 1837 – 1842, reține atenția prin stilul arhitectural din prima jumătate a secolului al XIX – lea, prin catapeteasma lucrată în stil baroc și poleită cu aur. Pictura de o valoare certă, înclină spre realism, în Sfântul Altar păstrându-se odoare și obiecte de cult de mare valoare artistică și documentară, provenite de la Paraclisul „Sf. Dumitru”, din incinta spitalului orășenesc.



Biserica "**SF. NICOLAE**" – cu hramul la data de 6 decembrie, este zidită între 1835 - 1839 și îi are drept ctitori pe locuitorii din cartierul Țuțuieni, veniți în Țirgu Neamț din zona Transilvania cu turmele de oi. Biserica a fost construită din lemn, ceea ce a necesitat reconstruirea ei după 40 de ani, de această dată este construită din piatră. Planul construcției a fost realizat de arhitectul orașului, Alexandru Constantinovici, în stil bizantin, treflat și cu boltă pe naos. Pe parcursul anilor biserica a fost reparată, pictura interioară a fost refăcută(curățată) de N. Lefteriu, fost ucenic al pictorului Nicolae Grigorescu, trapeza a fost transformată în casă parohială. Obiecte deosebite: un epitrafir din

sec. XVIII - lea cusut cu fir de aur și argint pe catifea; o „Cartea de Învățătură” din 1851, cărți rare și icoane valoroase.



Biserica **"SF. SPIRIDON"** – cu hramul la data de 12 decembrie, a fost zidită între anii 1933-1953, astăzi este reconstruită în totalitate, pictura interioară de o mare frumusețe și rafinament este realizată de un recunoscut artist al picturii bisericești contemporane.



Biserica **"SF. NICOLAE"** - din cartierul Humulești – cu hramul la data de 6 decembrie, a fost ridicată pentru prima dată în anul 1776, din lemn pe temelie din piatră. Actuala construcție datează din anul 1908, dar și aceasta a fost refăcută în totalitate în zilele noastre. În biserică se păstrează la loc de cinste câteva obiecte cu valoare deosebită: icoana „Maicii Domnului” care datează din sec. a- XVIII-lea, un epitaf din aur și argint adus din Rusia și care datează tot din sec. al XVIII –lea, alte odoare biseicești - un potir frumos din argint aurit, o cruce în filigran îmbrăcată în argint, etc.



Biserica **"SFINȚII VOIEVOZI"** – cu hramul la data de 8 noiembrie, este construită din piatră și cărămidă arsă în anul 1837, pe locul altei biserici mult mai vechi, din lemn pe temelie de piatră și râu, cu același hram. Biserica „ Sf. Voievozi”, a fost reparată în anul 1936, dar în 1944, fiind devastată de armatele sovietice, a fost necesar repararea ei din nou. Icoana Maicii Domnului, păstrează încă urmele de gloanțe. Obiecte de valoare: un potir donat de calfa Neculai Cernischi la 24 iunie 1844; un epitrafir de la Kiev din anul 1900; un chivot din argint de la Kiev; „Sf. Ioan” – pictură populară din sec. al XVIII-lea; „Neamurile Domnului” – pictură pe pânză, după un izvod rusesc din 1853; Molitvenic din anul 1981. În perioada anilor 1988 – 1992, biserica a fost complet renovată, consolidată și repictată în interior.



Capela **"SF. DIMITRIE"** – cu hramul la data de 26 octombrie, se găsește în cadrul Spitalului orășenesc. Spitalul a fost zidit în anul 1852 de Mănăstirea Neamț, iar sub oblăduirea starețul Neonil, capela a fost construită pentru ca bolnavii din spital să se poată ruga pentru iertarea păcatelor și alinarea durerilor. Catapeteasma și pictura interioară sunt deosebit de frumoase, de un realism artistic mângâietor.



Biserica **"SFINȚII VOIEVOZI"** - Humulești Noi, sărbătorește hramul la data de 8 noiembrie. Este zidită în anul 1975, locuitorii din zonă, au fost mutați aici o dată cu începerea lucrărilor de la Barajul Bicz.



Biserică **"ACOPERĂMÂNTUL MAICII DOMNULUI"** - biserica de patrimoniu – în localitatea Blebea(cartier al orașului) a fost zidită între 1828 - 1832, din lemn cu temelie de piatră. După anul 2000, lângă biserica veche a fost ridicată o nouă biserică, de capacitate mai mare, a cărui hram se sărbătorește la 23 aprilie, de ziua „**Sf. Gheorghe**”.



Capela „**SF. PANTELIMON**” – cu hramul la 27 iulie, construită în cadrul Centrului de Îngrijire și Asistență Tîrgu Neamț, a fost sfințită, la data de 26 iulie 2009, de Înaltpreasfintitul Parinte Teofan, Mitropolitul Moldovei și Bucovinei, împreună cu Preasfintitul Calinic Botoșăneanul, episcop-Vicar al Arhiepiscopiei Iașilor.



Paraclisul „**SF. NICOLAE**” – din cadrul muzeului Cetatea Neamț, este reconstruit pe amplasamentul inițial din cetate, a fost amenajat și deschis în anul 2009, după reabilitarea realizată din fonduri europene a întregului monument Cetatea Neamț.

Biserica „**SFINȚII TREI IERARHI**” - Humulești, cu hramul la 30 ianuarie, este în construcție.

BISERICI ORTODOXE DE RIT VECHI



Biserica "SF.TREIME" - de rit ortodox pe stil vechi, a fost ridicată între 1990 - 1998, în zona Gării, din orașul Tîrgu Neamț. Rezultatele finale ale Recensământului din anul 2001, au evidențiat un număr de 129 credincioșilor ortodocși de rit vechi, pe teritoriul orașului Tîrgu Neamț.



BISERICA ROMANO CATOLICA

Biserica romano catolică "SFINȚII PETRU ȘI PAVEL" - biserică parohială catolică din Tîrgu Neamț a fost resfințită la data de 19 martie 2011.

Lucrările de restaurare, consolidare și extindere au transformat edificiul donat Bisericii Catolice de familia Kertz (ambii soți au decedat) în anul 1983, într-o biserică demnă și primitoare, care se adaptează foarte bine exigențelor vieții creștine a micii comunități catolice din Tîrgu Neamț și de prin satele adiacente. Biserica are 35 m lungime, 19 lățime, iar înălțimea la turn este de 27 m. Programul liturgic: duminica și solemnități: 10.30; în zilele

de marți și celelalte sărbători din cursul săptămânii: 16.00.



RITUL MOZAIIC - SINAGOGA MESERIAȘILOR DIN TÂRGU NEAMȚ

Construită în anul 1870, sinagoga din str. Mărășești nr.1, este o casă modestă, purtând pe obloane Steaua lui David. Este singurul lăcaș de cult de rit mozaic care a mai rămas în orașul Tîrgu Neamț. În interiorul modest al sinagogii se regăsesc vechile pupitre, pe jos sunt așternute covorașe țesute de mână, iar pereții sunt împodobiți cu imagini viu colorate populate cu peisaje și animale biblice, așa cum le-a văzut pictorul naiv și entuziast, din veacul al XIX-lea. Chivotul Torei, sculptat în stil baroc și decorat cu simboluri iudaice, este o piesă care vădește

vechimea sinagogii, tot aici fiind adăpostite și cele două suluri sfinte ale sinagogii care sunt scoase doar cu ocazia marilor sărbători, pentru că există obligația de a se întruni zece bărbați necesari pentru o rugăciune colectivă. În anticamera sinagogii sunt expuse mai multe fotografii alb-negru, instantanee ale evenimentelor de acum 20 – 30 de ani; printre acestea, câteva fotografii sunt realizate cu prilejul unei Hanukiade când la Tîrgu Neamț a poposit o delegație condusă de Șef Rabinul Moses Rosen din care făceau parte Alfred Moses (cel care avea să devină ambasadorul SUA în România) și rabinul Menachem Hacohen, actualul Mare Rabin al României. În prezent, obștea evreiască din Tîrgu Neamț numără 15 persoane, dintre care doar 5 sunt bărbați. În perioada interbelică, în orașul Tîrgu Neamț, trăiau peste 3800 de evrei.

